

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 czerwca 2018 roku

Powód Bank (...)S.A w W. wnosił o zasądzenie od pozwanych C. S., M. S. (1) i M. S. (2) solidarnie kwoty 1.397,69 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2017 roku wskazując, że pozwane są spadkobierczyniami po Z. S. zmarłym w dniu 9.07.2013 roku co potwierdza postanowienie tut. Sądu z dnia 23.12.2013 roku IV Ns 547/13. Powodowy bank posiadał wierzycelność wobec spadkodawcy z tytułu niespłacenia należności wynikającej z umowy karty kredytowej z dnia 7.07.2010 roku. Umowa karty kredytowej wygasła z dniem 31.07.2014 roku.

Pozwane wniosły o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut jego przedawnienia i zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 7 lipca 2010 roku Bank (...)S.A wydał na jego wniosek Z. S. kartę kredytową V. Impresja z limitem 2.000 zł i oprocentowaniem zadłużenia 20%, spłacaną bezpośrednio z (...) dłużnika. Zadłużenie z tytułu dysponowania środkami na tej karcie stało się wymagalne 1 maja 2013 roku.

(dowód: wniosek o zawarcie umowy kredytu k. 14-15, potwierdzenie zawarcia umowy k. 12-13, wyciąg z ksiąg rachunkowych Banku (...)z dnia 24.05.2017 roku k. 17)

Na wniosek C. S. Sąd Rejonowy w Jarosławiu Wydział VI Cywilny w L. prawomocnym postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 roku sygn. akt VI Ns 547/13 stwierdził, że spadek po Z. S. zmarłym dnia 9 lipca 2013 roku z dobrodziejstwem inwentarza nabyły na podstawie ustawy żona C. S. oraz córki M. S. (1) i M. K. w 1/3 części każda z nich.

Bank wzywał spadkobierczynie do zapłaty długu wskazując datę naliczania odsetek od należności głównej od dnia 1 maja 2013 roku, pismami z dnia 24 maja 2017 roku.

(dowód: odpis postanowienia z dnia 23.12.2013 k. 16, wezwania do zapłaty k 18-23)

Wszystkie dowody pozostawały wiarygodne. Dokumenty urzędowe jak też prywatne pozostawały zbieżne z twierdzeniami stron. Bank wskazywał datę naliczania odsetek od dnia 1 maja 2013 roku, stwierdzając w pozwie że umowa wygasła w dniu 31.07.2014 roku, a więc ponad rok po śmierci spadkodawcy- 9.07.2013 roku, niemniej można i tą datę przyjąć jako datę wymagalności dochodzonego roszczenia. W tej dacie pozostawało już w możliwym obrocie prawnym postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po dłużniku.

Sąd zważył, co następuje:

Zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwane był skuteczny, zważywszy na datę wymagalności zobowiązania nawet na datę wskazaną przez powoda tj. 31 lipca 2014 roku, kiedy pozew został złożony w dniu 20 lutego 2018 r (k. 38).

Zgodnie z art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. W niniejszej sprawie, bez wątpienia roszczenie było wymagalne wcześniej niż trzy lata przed datą wniesienia pozwu.

Jak stanowi art. 117 § 1 i 2 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Tak więc zarzutu przedawnienia podniesiony przez pozwane, okazał się skuteczny, gdyż dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu, skoro jego wymagalność nastąpiła 3 lata przed wniesieniem pozwu, a roszczenie takie jak dochodzone przedawnia się z upływem lat trzech, zgodnie z art. 118 kc.

W wyroku z dnia 30 stycznia 2007 roku IV CSK 356/06 LEX 276223, Sąd Najwyższy wskazał, że termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu.

Ponieważ powód przegrał proces w całości i zważywszy na charakter współuczestnictwa procesowego pozwanych Sąd, o kosztach orzekł zgodnie z art. 98 kpc, na rzecz każdej z pozwanych.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)